

BİR FOTOĞRAF DAĞILIYOR

I.

Ovaların o güzel akşamında babamın sesi
geri çekilenlerden olmamış hiçbir zaman
ağzını kanatmış yine kullandığı sözcükler.

Şimdi bir bakır çerçevede, yanında çocukluğum
annemin eli omzumda, gözlerinde sessiz bir hüzün
ben patlamaya hazır bir sıkıntı gibiyim.

Ağabeyimin yüzüne gölge düşmüş, saçlarında isyan
meraklı bir yolcuyu düşünüyor
yeni yıkanmış, yemini büyük, savrulacak birazdan.

Kız kardeşim uçtu uçacak bir yavru kırlangıç
yüzü ışıktan ince, ağustosta güneye gidecek
kimse bulamasın diye oyuncağına saklanmış.

Sanki son defa birlikteyiz, toplanmışız dağılmak için
şurada yerin hazır ama sen yoksun daha
bir avuç mavilik var.

Akşamı erkenci unutulmuş bir gündü
öylece donup kalmış uyuduğumuz oda
birden boyumuz uzamış
öpüşmemiz ateşli, başımız bulutlarda
dağılıp gideceğiz bu fotoğrafın dışına çıksak.

II.

Şimdi kanımda zehir, kanımda katran
havada öldüren durağanlık, zorlanıyoruz
alacakaralıkta bahar dalı çocuklar.

Canlı ama kalpleri ölü kadınlar, tenleri yırtık
hurdacının elinde çöpe atılmış aşklar.

Köşede bir tekir kedi, şaşkın, 'kendine sarılıyor'
karanlığı ısıyor açlıktan yorgun düşmüş bir köpek
yalnızlığı dinamit, öfkeden daha deli
bankalara uyumsuz, yeryüzüne uzak, insana utanç.

Sevgilim, bir kez daha yenildik
hiç değilse bu yaşama sevinci aramızda korunsun.